

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 21 квітня 1983 року

№ 47 (3243).

Ціна 2 коп.

В КОЖНІЙ СПРАВІ ЛЕНІН З НАМИ!

22 квітня радянський народ, все прогресивне людство відзначають 113-ю річницю з дня народження В. І. Леніна.

Ці квітневі дні позначені особливим трудовим піднесенням юнаків і дівчат Кіровоградщини. Свої здобутки у праці вони присвячують 113-й річниці з дня народження вождя світового пролетаріату.

На Ілліча рівнятися у праці

Високими трудовими показниками зустріли 113-ту річницю з дня народження В. І. Леніна гірники Балехіського вуглерозрізу виробничого об'єднання «Олександрівугілля». Завдання першого кварталу третього року п'ятирічки вони виконали на 110 процентів; країна додатково одержала понад одинадцять тисяч тонн палива.

Цього вдалося добитися насамперед завдяки надійній роботі машин і механізмів. Своєчасний і якісний ремонт їх здійснив комсомольсько-молодіжний колектив енергомеханічного цеху (керівник В. Куделя, секретар цехової комсомольської організації А. Бикова). Він, третій призер минулорічного обласного соціалістичного змагання серед КМК вугільної промисловості, наполегливо бореться за підтвердження звання колективу комуністичної праці, робить вагомий внесок у Всесоюзний комсомольський рахунок економії та бережливості — цього року вже заощадив понад сто кіловат-годин електроенергії і дві тонни металу.

По-ударному трудяться в ці дні і члени іншого КМК, який за підсумками обласного молодіжного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР виборов друге місце серед колективів легкої промисловості. Це — КМК Петріського філіалу виробничого швейного об'єднання «Україна» (керівник М. Ісак, секретар комсомольської організації Л. Завгороднянська).

Протягом перших трьох місяців швачки випустили продукції на 103 тисячі карбованців, що на сім тисяч карбованців більше, ніж передбачено планом.

Велику роль у досягненні такого успіху відіграє запровадження у КМК метод бригадного підряду. Та головне — творче ставлення до справи кожної трудівниці. В колективі двадцять ударників комуністичної праці. В індивідуальному супернист-

ві лідирують сьогодні комсомолки Любова Дерез'янка та Ніна Лопатенко.

М. ПОСВИСТАК,
завідуючий відділом комсомольських організацій райкому ЛКСМУ.
сміт Петрове

Виконати річний план до 40-річчя визволення Олександрійського району від фашистів, яке трудящі району святкуватимуть 6 грудня, — таке зобов'язання взяли водії КМК автотранспортного підприємства райсільгосптехніки (керівник — молодий комуніст В. Фурмацев, групкомсорг — С. Пазлов).

Підсумки роботи в першому кварталі свідчать, що вони успішно виходять на намічені рубежі. Додатково перевезли понад двісті тонн вантажів і виробили понад план 55 тисяч тонно-кілометрів. На рахунок економії бригади 620 кілограмів пального. КМК працює без порушень трудової дисципліни.

За успіхи у соціалістичному змаганні семеро водіїв із вісімнадцяти удостоєні комсомольських нагород.

Г. ПАВЛЕНКО,
інженер райсільгосптехніки, член бюро райкому ЛКСМУ.
м. Олександрія

18 квітня рапортувала про виконання місячного завдання телефоністка Компаніївської міжміської телефонної станції Любова Дем'янець.

Вона — ударник комуністичної праці, керівник комсомольсько-молодіжного колективу, який постійно добивається високих результатів. Приміром, план першого кварталу року він виконав на 108 процентів.

Сей трудовий здобуток Люба присвятила 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Л. НІКОЛЕНКО,
групкомсорг КМК міжміської телефонної станції.
сміт Компаніївка

Колектив нашої молочно-товарної ферми успішно попрацював у минулому році: від кожної корови надійшло по 3490 кілограмів молока, усі доярки достроково справились із соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь 60-річчя утво-

мою чотиритисячній рубезжі. Для цього є відповідна кормова база, значно поліпшилася за останні роки умови праці на фермах. Саме за досягнення такого результату — по чотири тисячі кілограмів молока від корови — вирішили боротися в на-

корови по 1000 і більше кілограмів молока.

Кілька днів тому перший секретар райкому комсомолу Наталя Поліщук вручила колективу перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ України і грамоти райкому комсомолу. Радості дівчат не було меж. Підготували сюрприз і вони: рапортували про дострокове виконання п'ятирічного плану по виробництву і продажу молока державі. Цю трудову перемогу ми присвятили 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна. До речі, найвищої продуктивності громадської худоби з початку весни ми досягли саме під час Всесоюзного ленінського комуністичного суботника, коли надійшло від корови по 8,6 кілограма молока.

Отже, подолано іще один рубіж. Та попереду наполеглива робота. Будемо й надалі зміцнювати трудову дисципліну, застосовуватимемо передові методи роботи, підвищуватимемо професійну майстерність з тим, щоб успішно справитись із соціалістичними зобов'язаннями серпникового року одинадцяті п'ятирічки.

В. ГРИГОРЕНКО,
керівник комсомольсько-молодіжного колективу доярки колгоспу імені Калініна.
Новоархангельський район

нішому році члени цього комсомольсько-молодіжного колективу.

Завершальний етап зимово-стійлового утримання громадської худоби — завжди найбільш напружений. Справа в тому, що кормів у цей час залишається обмаль, поживні властивості їх різко знижуються. Тож для досягнення високих результатів доводиться доглядати до кожної корови, зусиль, досвіду і майстерності. Як і торік, у першому кварталі ми планували одержати від кожної корови по 800 кілограмів молока. Завдяки старанності дівчат, їхньому вмінню економно витратити фураж, правильно готувати його до згодування цей показник вдалося перекрити на 40 кілограмів. А Світлана Гера, Людмила Реза, групкомсорг КМК Тетяна Павлюк надійшли від

ренні СРСР. КМК другий раз підряд вибори першість у районному соціалістичному змаганні, став одним із переможців грудневого суперництва в області. Звичайно, мені, як і моїм подругам по роботі, радісно на серці за досягнуті успіхи, але залишається палке бажання не спочивати на лаврах, а трудитися ще краще, ще ефективніше.

Великі завдання ставлять перед нами тваринниками. Продовольча програма, чітким дороговказом стали рішення XXVI з'їзду КПРС і XIX з'їзду ВЛКСМ, де відчувається особлива турбота про розвиток громадського тваринництва. Якщо зв'язати всі наявні можливості, то можна з успіхом сказати, що для доярки нашого колгоспу новинні статті вже пор-

КМК: СЛОВО І ДІЛО НА НОВІ РУБЕЖІ

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

ЧЕРВОНИЙ ВИМПЕЛ — КРАЩОМУ

На черговому засіданні бюро Новоукраїнського райкому комсомолу було підбито підсумки соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних екіпажів на сімбі раних.

Переможцем став екіпаж із колгоспу імені Ватутіна, очолюваний комсомольцем Володимиром Козаченком. За чотири дні він посіяв зернові на 274 гектарах.

Болодимира Козаченка нагороджено перехідним червоним вимпелом райкому комсомолу.

Нині комсомолец готує площі під кукурудзу, що вирощуватиметься за індустріальним методом, норми виробітку виконає на 150—180 процентів.

ЛЕНИНСЬКИЙ
УРОК

Одними з перших на Кіровоградщині провели Ленінський урок «Ліше в праці разом з робітниками й селянами можна стати справжніми комуністами» комсомольці спеціального конструкторського бюро Олександрійського електромеханічного заводу. У ньому взяли участь 130 членів ВЛКСМ, а також головний інженер СКБ Б. А. Чаумов, секретар партійної організації цеху І. П. Глушко та член заводського комітету комсомолу Сергій Пилипенко.

ЗВ'ЯЗОК ІЗ ЖИТТЯМ

На цьому занятті комсомольці детально вивчили працю В. І. Леніна «Три джерела і три складові частини марксизму», яка була опублікована рівно сімдесят років тому. В ході обговорення основну увагу слухачі звертали на те, що дана праця, як і вся спадщина вождя світового пролетаріату, не втрачає своєї актуальності й сьогодні. Більшість хлопців і дівчат з конструкторського бюро має вищу і середню спеціальну освіту. Отже, кожному з них уже доводилося вивчати твори Володимира Ілліча Леніна. Комсомольці розуміють, що вивчення творів Володимира Ілліча сприяє дальшому ідейному загартовуванню.

Урок цей особливий. Він дозволяє поглибити знання, які молодь здобуває на заняттях теоретичного семінару «Науково-технічний прогрес та ефективність виробництва».

Особливо активну участь в обговоренні взяли Людмила Ренська, Ірина Шкут та Наталка Свасоля.

Оскільки тема заняття досить чітко вказує на необхідність постійного живого зв'язку з масами, з повсякденним життям, було дано досить детальну оцінку роботи комсомольської організації.

Секретар комсомольської організації цеху Наталія Свасоля запропонувала намітити завдання по виконанню Продвальної програми на літній період. Вирішено: в цьому році комсомольці будуватимуть свинарник на заводському відгодівельному пункті, допомагатимуть заготовляти корми для худоби та випрошувати овочі у колгоспі імені Шевченка.

Ленінський урок — один із багатьох заходів, спрямованих на виховання в молоді комуністичної ідейності, свідомої дисципліни праці й організованості, потреби самовідданого працювати, непримиренності до недоліків.

М. ЧЕРЕДНИЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу.

На весняній сівбі відзначився комсомольсько-молодіжний екіпаж колгоспу імені XX з'їзду КПРС Петрівського району у складі тракториста Віктора ЗУБКА і сівачів Сергія КЛЕПІКОВА та Анатолія ПИРОЖЕНКА (на знімку зліва направо).

Фото С. АНДРУСЕНКА.

З 18 ПО 24 КВІТНЯ У КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ ОБЛАСТІ ПРОВІДИТЬСЯ ТИЖЕНЬ МОЛОДОГО ЛЕКТОРА ПІД ДЕВІЗОМ: «ЕСТАФЕТА МИРУ В РУКАХ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ ПЛАНЕТИ».

Це в наших силах

У рамках тижня — обласний агітпохід, який відкрився у Центральному лекторії товариства «Знання». Маршрут — Кіровоград — Долишська — Устимівка — Бобринець — Компаніївка. Серед учасників агітпоходу — лектори обкому комсомолу, агітбригада «Вогник» Палацу культури імені Жовтня. Вони виступають перед трудівниками промислових підприємств, колгоспів і радгоспів.

19 квітня у Кіровоградському міському військоматі перед відправкою призовників до лав Радянської Армії відбувся мітинг, на якому теж говорилось про захист миру. Виступаючі — люди різних поколінь — закликали майбутніх воїнів захищати мирний спокій людей нашої країни, віддано служити своєму народові, Батьківщині.

Наш кор.

ТАКА ЖИВА РОБОТА

На XXVI з'їзді КПРС наголошувалося, що «вся ідейно-виховна робота повинна вестися живою і цікавою, без штампованих фраз і стандартного набору готових формул».

Ці вимоги мають особливе значення для підвищення суспільно-політичної активності студентської молоді, формування у неї пропагандистських навичок, які потрібні для виховання підрастаючого покоління. Ректорат, партійна і комсомольська організації кафедр суспільних наук педінституту значну увагу у розв'язанні цих завдань приділяють школі молодого лектора. Вдосконалюючи форми і методи підготовки молодих лекторів, рада ШМЛ прагне позніше використовувати найбільш ефективні з них, зокрема, конкурс-турніри на кращого лектора-студента.

Недавно в інституті відбувся такий турнір, присвячений 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна. З цікавими рефератами виступили В. Харченко («В. І. Ленін — творець партії нового типу»), О. Москаленко («Молодь та ідеологічна боротьба на сучасному етапі»)

В. ВЛАСЮК,
працівник багатотиражки «Радянський студент».

КОМСОМОЛЬЦЯ М И ми стали зовсім недавно, тому протягом звітного року вчилися всього: відповідальніше ставитися до свого головного обов'язку — добре вчитися, виконувати комсомольські доручення, проводити збо-

приготувати корми на наступний день. Інші ж, найменші, просто популювали або попросили у старших дозволу зробити справжню дорослу справу. Тут би вчасно зреагувати секретареві комсомольської організації, забити тривогу академсектору (його

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ШКІЛЬНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Що може

КОМСОМОЛЬСЬКА МАЛОЧИСЕЛЬНА?

ри...» Так почав свій виступ на головних зборах року секретар комсомольської організації Чистопільської восьмирічної школи Вільшанського району восьмикласник Олег Хрипун. «У цьому питанні відмінно спрацювали всі спільноти, тому відбувалися і нудити тут не було. Але ось у чому наш прорахунок: прийняті рішення не завжди виконувалися до кінця і як слід. Це, перше за все, моя провина як комсомольського ватажка...»

Ще на початку навчального року перші збори постановили: кожному комсомольцеві дати доручення. Ірина і Валерій Коляди дуже люблять дітей. Тому і стали загоновими вожаками у молодших класах. Вони організують для підшефних веселі ігри та виступи, читають книжки, допомагають виконувати і перевіряють домашні завдання. Іра і Валера охоче працюють із жовтеними, а ті в свою чергу, ні дня не можуть прожити без своїх вожатих. Семикласниця Наталія Козельська і Валі Мосінзові доручили очолити ланку юних кролівників школи.

Кролеферма — місце, де завжди можна побачити мало не всіх учнів восьмирічки. Одні — чергові — двічі на день приходять сюди, щоб нагодувати тварин, почистити клітки,

ної кролеферми не характерні надто високі показники, але те, що і кормами для тварин запасалися, випрошуючи люцерну, буряки, кукурудзу на пришкольній ділянці, і чудове літнє приміщення для утримання молодняка зробили, — вагомий успіх шкільної комсомолки.

Або ще так: учениці 8 класу Ліда Мельник, Валі Ковбасюк, Натаалка Данова задумали провести вчитель, присвячений 8 Березня. Почали роботу ці комсомолки, а потім до них приєднались всі члени ВЛКСМ. Зате який успіх! Нікого байдужим не лишив.

На порядку денному одних із останніх зборів було поліпшення якості знань комсомольців Чистопільської восьмирічки. Серйозно, по-діловому тоді говорили спільноти про свій основний обов'язок — добре вчитися. Прикро, але в комсомольській організації всього один відмінник — Олег Хрипун. В. Ковбасюк, Н. Данова, Л. Мельник, Н. Швень та інші дівчата вчать без тріпоту. Так, саме дівчата. Представники ж сильної статі мають у своїх шкільних сундуках «задовільно».

І це не тому, що Ігорю Плохотнюку, Віктору Білому, Віктору Немировському важко дається шкільна наука. Ніколи ніхто не забрався, — ось причина поганого очолює Н. Данова) та організувати предметні гуртки, засідання клубу веселощів і кмітливості. Але ні О. Хрипун, ні Н. Данова, ні інші комсомольці не зуміли поставити цю справу на належний рівень.

Коли переступаєш поріг восьмирічки, відразу помітна особлива чистота в школі. Дотримується її кожен учень. Старші піонери і комсомольці самі прибирають шкільне приміщення. У кожній класній кімнаті, кабінеті підлога, стіни, вікна ніби щойно пофарбовані і побилені. Насправді ж останній ремонт тут робили три роки тому. А ось щодо збереження меблів комсомольська організація попрацювала мало. Хоч і проводили рейди по перевірці їх справності, але дієвість цих заходів була невисокою, а ремонтна бригада з числа старшокласників існує лише на папері.

Т. СТОРОЖУК,
Вільшанський район.

Школа-меморіал

Музей відкривається в школі пам'яті В. І. Леніна. Він буде частиною державного історичного заповідника «Горки Ленінські». Доля цього старовинного двоповерхового флігеля дорога серцю кожної радянської людини: його історія нерозривно зв'язана з ім'ям вождя революції.

У тяжкі роки громадянської війни Володимир Ілліч знаходив час подбати про дітей. З ініціати В. І. Леніна і Н. К. Крупської в 1920 році у Горках було відкрито дитячий будинок, а незабаром тут почала працювати школа першого ступеня. Ізгоді часто зустрічався з дітьми, і кожна така зустріч була для них святом.

Пізніше дитячий будинок перетворили в школу-інтернат імені В. І. Леніна. А коли в 1936 році поруч з флігелем піднявся триповерховий будинок десятирічки, назвали її школою пам'яті В. І. Леніна. Тепер це навчальне містечко, експериментальна база Академії педагогічних наук СРСР.

Старий флігель було вирішено реставрувати. Наукові працівники Академії спільно з колективом вихованців школи, співробітниками центрального музею В. І. Леніна і будинку-музею В. І. Леніна в Горках буквально по крихтках збирали відомості про інтер'єр будинку. На підставі архівних матеріалів, спогадів старожила було розроблено тематико-експозиційний план меморіального музею. Вже діє перша черга меморіалу. Пройдемо по його залах.

У вступному розігрітій ілюстративно-документальна експозиція, що розповідає про величезне піклування В. І. Леніна, Комуністичної партії про виховання підрастаючого покоління.

Переходимо в меморіальну частину музею. Ось навчальний клас школи першого ступеня. В ньому повністю відтворено обстановку тієї далекі пори, поруч — зал зборів зі сценою. Тут же — ніяно, подароване дітям М. І. Ульяновою. Подарунок на ті часи надзвичайно цінний.

Увагу відвідувачів привертають рідкісні фотографії, документи, книги, підручники двадятих років, зошити колишніх учнів школи, примірники першого піонерського журналу «Барабан».

На другому поверсі, де ще працюють реставратори, вирішено відтворити фрагмент кімнати вихованців дитячого будинку і школи. Тут же розміститься експозиція «В. І. Ленін і розвиток народної освіти в СРСР». Повністю меморіал намічено ввести в дію до 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Меморіальний музей у Горках Ленінських дасть можливість лести більш поглиблену роботу по вивченню і пропаганді ленінської ідейної спадщини, досягнень Радянської держави в галузі народної освіти, ефективніше виховувати учнів на прикладі життя і діяльності вождя.

А. СИВЦОВ,
кор. ТАРС.
Горки Ленінські,
Московська область.

ПРИВАЄ

експедиція радянської молоді «Моя Батьківщина — СРСР». Учасникам пропонують такі всеосяжні тематичні маршрути: «Пам'ятні ленінські місця», «Дорогою Великої Жовтня», «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», «Будні великих

року кіровоградці побачили на п'єдесталі незабутню фігуру Ілліча. Пам'ятник було відлито в гіпсі з форм, що збереглися в блокувальному Ленінграді. Згодом народний художник РРФСР М. Г. Манізер виконав модель у бронзовому варіанті.

В'єтнаму, Кампучії, Лаосу, Куби, Болгарії, НДР.

Експонати, записи в «книзі відвідувачів» розповідають про зміни в нашому краї і про те, що ленінські ідеї переможно крокують по всій планеті.

Кожний музей Леніна, а є вони і в школах, і на заводах, і в сільських будинках культури, — по-своєму цікавий, доповнює невичерпний літопис любові народної до вождя.

Цікава й історія кожного пам'ятника В. І. Леніну, а їх в області зареєстровано і взято під охорону понад вісімдесят. Олександрійці, наприклад, з гордістю розповідають, що перший у місті пам'ятник В. І. Леніну ентузіастично звели своїми руками в 1935 році — відлили бюст, астановили на гранітному постаменті. Коли до міста увірвалися фашистські загарики, робітники Григорій Денисович Мірошніченко, Іван Іванович Захарченко, Сидір Савович Кудря, ризикуючи життям, вночі зняли і закопали бюст. У грудні 1943 року, коли радянські війська визволили Олександрію від ворога, бюст знову встановили.

У Світловодську на центральній площі пам'ятник В. І. Леніну відкрито 5 листопада 1965 року. Автор — київський скульптор В. Вінаїкін. А на проспекті Карла Маркса є теж дорогий світловодським пам'ятник В. І. Леніну, історія якого почалася в 1924-му. Тоді з ініціативи учасників міжкультурної конференції було оголошено збір коштів на пам'ятник. Купили скульптурний портрет В. І. Леніна, каменярі села Табурища з місцевих монолітів виготовили постамент. У роки Великої Вітчизняної війни патріоти вберегли погруддя від ворогів і встановили на попереднє місце у визволеному Новогеоргієвську. В середині 50-х років, коли у зв'язку з будівництвом Кременчуцької ГЕС Новогеоргієвськ змістився в зоні затоплення, пам'ятник було перенесено в нове місто Світловодськ.

В. ЦВЯХ,
журналіст.

ПОДОРОЖ

ПЕРЕДМОВА ДО ОБЛАСНОГО ТЕМАТИЧНОГО МАРШРУТУ «ПО ЛЕНІНСЬКИХ МІСЦЯХ»

будою», «Ордени Вітчизни на знаменях комсомолу», «Дорогами дружби» та «Вітчизни вірні сини».

Група кіровоградців недавно повернулася з подорожі по першому маршруту. Із захопленням вони розповідали про побачене і почуте в Центральному музеї В. І. Леніна в Москві, в Ленінському меморіальному комплексі в Ульяновську, в Ленінградському, Бакинському, Київському, Львівському філіалах Центрального музею В. І. Леніна, на квартирі-музеї В. І. Леніна в Пскові...

Пам'ятні ленінські місця є і в нашій області.

Ось парк імені Леніна в обласному центрі. Майже щодня до підніжжя пам'ятника Леніну лягають квіти. Це один із перших бронзових пам'ятників вождю на Україні. Встановлений він у 1925 році. Висота бронзової фігури 2,6 метра, п'єдесталу — чотири. Проект скульптора Академії мистецтв М. Г. Манізера.

У перші дні окупації міста гітлерівськими загарами він був зруйнований. В 1944 році, через два місяці після визволення Кіровограда від ворогів військами Другого Українського фронту, бюро обкому КП(б)У і облвиконком прийняли рішення про відновлення пам'ятників В. І. Леніну та С. М. Кірову. Першого травня того ж

Часто ветерани партії, комсомолу, зустрічаючись з піонерами, молоддю, розповідають про історичні події на Єлисаветградщині та на нинішній Кіровоградщині, що нерозривно пов'язані з ім'ям і справою Ілліча.

Революційні події в нашому краї, становище трудящих привертало увагу ленінської газети «Іскра». І її сторінках було надруковано ряд матеріалів, присвячених життю робітників і селян Єлисаветградщини. Зокрема, в номері від 15 серпня 1903 року повідомлялося про діяльність Єлисаветградської організації РСДРП: «... перша серйозна спроба створити міцну організацію увінчалася повним успіхом».

Революційному рухові в нашому краї багато уваги приділяли більшовицькі газети «Вперед», «Пролетарий», «Правда». В останню лише за перші чотири місяці з дня виходу Єлисаветградські автори надіслали 16 кореспонденцій. Про все це можна довідатися, побувавши в музеї В. І. Леніна в Кіровоградському машинобудівному технікумі. Відкритий він до 105-ї річниці від дня народження вождя. Прізвище на громадських засадах. У музеї побувало понад 50 тисяч відвідувачів, серед них гості з усіх союзних республік Радянського Союзу, а також із

Свято у майбутніх будівельників

Здається, ніби вчора там, де зараз виступали корпуси училища, був пустир. Нині не можна без хвилювання згадувати події того часу. Не шкодуючи сил, енергії, педагогічній колектив ПТУ разом зі своїми вихованцями робив усе, аби їхній навчальний заклад став справжньою кузницею робітничих кадрів.

І от минуло перше десятиріччя в історії училища. ...У святково прикрашеному залі багато весняних квітів, гостей. Серед них — випускники минулих років, батьки нинішніх учнів, школярі.

Урочисті збори, присвячені ювілейній даті, відкрив директор ПТУ Олександр Петрович Кирилов. Він розповів про становлення навчального закла-

ду, його трудові й навчальні успіхи, заслуги педагогічного й учнівського колективів. На горжесті виступили секретар Кіровського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда В. Соколюк, заступник начальника обласного управління профтехосвіти П. М. Пасічник, директор Кіровоградського ПТУ № 4 Г. Я. Муха, працівник облміжколгоспбуду М. П. Рябонь, учень профтехучилища № 8 І. Темченко.

Ювілярів прийшли привітати молодші друзі — школярі з підшефної десятирічки № 13, які вирішили поповнити ряди робітничого класу.

По закінченні урочистої частини присутні переглянули велику концертну програму, а також взяли участь у спортивному святі.

Т. МИКОЛАЙЧУК.

Заклали

два парки

У травні комсомольської організації Маломихійського району виповнюється 60 років. Спілка прагнє зустріти ювілей високими виробничими показниками.

Знаменній даті присвячуються й інші дарунки. Нещодавно приїзді до районного центру з боку Кіровограда і з боку села Краснопілки було за-

кладено два парки загальною площею один гектар. Маленькі ялинки, каштани, липи посадили молоді виробничники цукрового заводу із учнями середньої школи № 4 та школярі міської десятирічки № 3.

В. ВАСИЛІВ.

М. Мала Виска.

Чергова

прем'єра

З успіхом пройшла прем'єра вистави «Альпійська базар» за повістю білоруського письменника Василя Бикова на сцені Вільшанського районного будинку культури. Це чергова прем'єра місцевого народного театру, у якого чимало шанувальників не лише у Вільшанському районі, а й далеко за його межами.

Постановку здійснив режисер театру Віктор Джамілашвілі. У головних ролях зайняті виступають історії місцевої десятирічки Олег Гончаренко, завідувач навчальною частиною центру естетичного виховання Наталія Джамілашвілі, студент художньої майстерні райпобуткомбінату Олександр Коваль, методист районного будинку культури Нелля Новак.

Наш кор.

сміт Вільшанка.

Що звичайно вказують у кіноафішах! Назву фільму, прізвища акторів і час початку сеансів. Назвати ім'я режисера в прокаті не вважається рекламним моментом. Але адміністрація кіровоградського кінотеатру «Комсомолец», анонсуєчи мовфільмівську стрічку «Вокзал для двох», повідомила, що поставив її Ельдар Рязанов. Бо ж глядач, пам'ятаючи і люблячи його «Іронію долі», «Службовий роман», не промігне нагоди подивитися ще й

ТРАНЗИТНИЙ РОМАН

думки, відгуки,
РЕЦЕНЗІЇ

Тема його не нова для сценаристів Е. Рязанова і Е. Брагініського. Як і в двох уже названих картинах, зустрічаються уже не юні чоловіки і жінки, і все прожиті здається їм далеким і незначним. Сьогодні ж сповнене тепла і світла. А завтра? Автори фільму не обцяють назавжди поєднати закоханих, як того чекає глядач від подібних історій, зате дають нам змогу протягом двох серій зважувати таку можливість, спостерігаючи за симпатичними героями.

Правда, спочатку симпатію викликає тільки Платон Рябінін (О. Басілашвілі) — скромний, інтелігентний, благородний і гідний співчуття — взяв на себе вину дружини і має постати перед судом. Кращі ж якості Віри (Л. Гурченко) розкриваються поступово. Як ретельний реставратор злушує невмілу мазанину з шедевра, так знімає нахватування вульгарності з чутливої душі засмиканої невлаштованим життям жінки Платон, волею випадку закінчений на вокзал чужого міста.

Випадковість, умовність у фільмах Рязанова не розчаровують надуманістю — вони допомагають розвитку дії, учасників якої ми щодня бачимо в реальному житті або хотіли б бачити. У «Вокзалі для двох» до останніх належать хіба що головні дійові особи. Решта ж — переважно

люди ділові в майже кримінальному розумінні слова. Деякі з них добре вписалися б у телесеріал «Слідство ведуть знавці».

Скажімо, «дядя Миша» (Н. Мордюкова). У її нахальному антикваріаті, килимах і електронною технікою домі операторська камера найбільше виділяє зляпаний доморощеним маляром жіночий портрет — його нікчемність підкреслює червоне нутро спекулянтки краще від усяких слів. І проти свого Андрія М. Михалков настроїв глядача по всіх статтях: він і принижує Віру, і не гребує нечесним заробітком. Поведінка Юлі (А. Вознесенська) хоч і не дає підстав зарахувати її до кампанії вищезгаданих суб'єктів, зате проявляє, чому ця надміру активна особа й досі самотня...

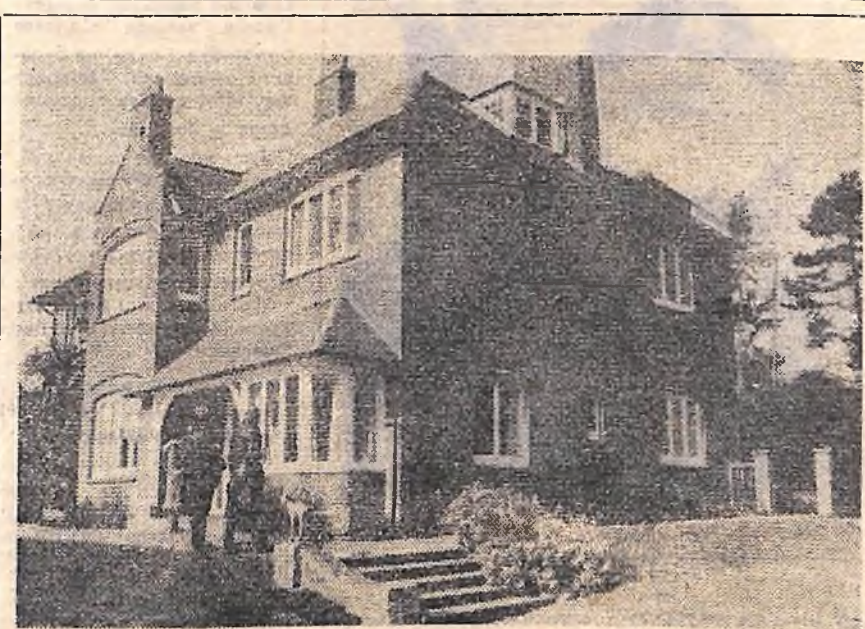
Цей примітивний світ на фоні вбогого дорожнього сервісу — благодатне поле для сатири, однак за весь сеанс можна й не згадати, що постановник працює в комедійному жанрі. Автори фільму не висміюють прямо зло — здебільшого вони його просто демонструють. Це можна вважати черговим штучним прийомом — таким чином випробовуються почуття Платона до жінки в середовищі, яке для нього чуже, а для неї — звичне. Приміром, віддає хтось підняту для удари руку Андрія — як би

ми довідалися, на що готовий Рябінін заради Віри? А знати нам це кінце неможливо, тому що минуле Платона дає підстави бажати йому кращого майбутнього. Чи буде воно для обох таким же щасливим, як два транзитних дні в Заступінському?

Щодо героїні Л. Гурченко сумнівів немає: до коханого, який для неї світло у вікні в буття грає й чистіше, вона з радістю поїде за тридев'ять земель. Платон теж присвячує Вірі чи не найкращу в житті музику. Та дуже вже швидко адресована їй мелодія змінюється «чимось ритмічним» для підлогого пошляка... Або пригадаймо сцену зустрічі (на мою думку, тут О. Басілашвілі зіграв найліпше) у місцях «не дуже віддалених». Надто вже вихований Рябінін (і не такий уже голодний), щоб сторопіти при вигляді смачних наїдків. І надто талановитий Рязанов, щоб вмонтувати цей фрагмент заради необхідного метражу картини. Можливо, режисер знає, а його герой підозрює, що дещо для цієї самобранки Віри приховано зі столу після клієнтів, як це не раз робила... І може (дотримуюсь зазвичайного колориту фільму), «вагончик тронеться» — перрон останеться. Тобто хтось поїде, а хтось залишиться. Відвели ж автори стрічки для двох усього лиш вокзал...

У фінальній сцені, правда, їм дістається засніжена безлюдна дорога, зате сидять на ній все-таки вдвох, спина до спини, відчувуючи тепло один одного. І мимомолі в пам'яті оживають заклочні рядки чеховської «Дамі з собачкою»: «Здавалося, що ще небагато — і рішення буде знайдено, і тоді почнеться нове, прекрасне життя; і обом було ясно, що до кінця ще далеко, але і що найскладніше і найважче тільки починається».

Н. ДАНИЛЕНКО.

МУЗЕЙ БЕРНАРДА ШОУ

Оточений мальовничим парком невеликий двоповерховий дім у містечку Ейот Сен-Лоренс у передмісті Лондона дорогий кожному англієцю. Тут майже півстоліття прожив чудовий англійський письменник, драматург, сатирик і музичний критик Джордж Бернард Шоу. У стінах цього будинку народилися його знамениті твори — «Пігмаліон», «Андрю і Лев», «Візон з яблуками» та багато інших.

Будинок-музей письменника часто називають «куточком Шоу». Десятки тисяч людей — шанувальників театру і сатиричного жанру — приїждять сюди з усього світу, щоб ушанувати пам'ять улюбленого письменника, на мить заглибитися в атмосферу життя людини, що залишила безсмертну літературну спадщину.

Фото В. КОШОВОГО.
Фотохроніка ТАРС.

ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ НАРОДНОГО

...Бальний танець... Ним захоплювалися завжди. Людина, яка добре танцює, відчуває неповторне задоволення від легкості своїх рухів. Бальний танець є ефективним засобом організації відпочинку молоді, дає їй можливість змістов-

но провести вільний час.

Останнім часом в області сформувалися самодіяльні колективи, учасники яких поглиблено займаються вивченням бальних танців. Самодіяльний народний ансамбль сучасного бального танцю «Ритм»

Світловодського районного будинку культури — постійний учасник міських та республіканських конкурсів бальних танців, де незмінно займає призові місця, нагороджувався дипломами та грамотами. Обличчя будь-якого

творчого колективу визначає його репертуар. Він у «Ритмі» багатий: класичні танці, сучасні бальні танці різних народів. Це, зокрема, композиції бальних танців народів СРСР — «Ми з України», «В сім'ї єдиній», «Ятраночка», а також «Танго», «Самба», «Ча-ча-ча» та інші. Говорячи про успіхи ансамблю, не можна не ска-

зати про заслуги його керівника Ірини Миколаївни Шабаліної. Працюючи методистом районного будинку культури з хореографії та керівником ансамблю «Ритм», вона зуміла створити життєздатний колектив одностудійців.

Міністерство культури УРСР присвоїло ансамблю «Ритм» звання народ-

ного. Такої нагороди колектив удостоївся за активну пропаганду мистецтва бального танцю, високий ідейний рівень репертуару і виконавську майстерність.

С. КОРНИЦЯ,
методист обласного будинку народної творчості.

Старт

У клубі любителів футболу

З настанням весняно-літнього спортивного сезону значно поживавилася робота клубу любителів футболу при СК «Зірка». До складу його правління ввійшли ветеран футболу, колишній гравець «Зірки» В. Заходзякін, машиніст залізничної станції «Кіровоград» В. Нивалов, старший тренер дитячо-юнацької футбольної школи спортклубу «Зірка» О. Качман, завідувач відділом міського комсомолу О. Кононенко, заслужений тренер УРСР В. Третяков, електрик А. Жердів та інші.

Чітко виконується перспективний план роботи клубу. Згідно з ним на початку квітня у Палаці культури імені Жовтця проведено зустріч любителів футболу з командою «Зірка». Понад 600 кіровоградців та гостей міста тепло зустріли спортсменів, вислухали повідомлення старшого тренера команди В. Самохіна про підготовку до сезону, висловили свої побажання і заохочення. Протягом сезону подібні зустрічі буде проведено безпосередньо на підприємствах, в інститутах, технікумах, профтехучилищах.

Дещо змінені система відзначення футболістів за результатами матчів. Замість нагородження найбільш активних гравців обох команд-суперниць нині клуб і міським комсомолу відзначатимуть одного кращого гравця зустрічі. Це — додатковий стимул для поліпшення гри всієї команди.

Клуб узяв під контроль випуск програм до футбольних матчів, радіожурналу «Футбол-83», що поліпшило їх якість. Почато також вікторину з футбольних правил — в програмці на матч «Зірка» — «Новатор» і в радіожурналі, що переданий на стадіоні. Принцип вікторини — під найпростішого до складного. Цього разу її учасники мають відповісти на запитання, які розміри футбольного поля, м'яча; чому суддя, призначаючи удар в бік команди, що провинулася, в одних випадках піднімає руку, в інших не робить цього; в яких випадках суддя може відмовити команді в заміні м'яча по ходу гри?

Протягом сезону буде поставлено від 10 до 15 серій запитань. Переможці вікторини чекає нагорода — футбольний м'яч з автографами футболістів і тренерів «Зірки».

В. ГЕТЬМАНЕЦЬ,
депутат Верховної Ради СРСР, голова правління клубу любителів футболу.
м. Кіровоград

КУБОК—В АВІАТОРІВ

На високому рівні пройшли змагання з баскетболу на кубок обласної ДСТ «Спартак» серед команд навчальних закладів. На турнірі діагат у фінальному матчі зустрілися спортсменки Кіровоградського медичного і торговельно-технічного училищ. Майбутні працівники прилавок з перших же хвилин віддали ініціативу суперницям, які довели

гру до переможного кінця. Серед юнацьких команд першими були баскетболісти вищого льотного училища цивільної авіації, які у вирішальному поєдинку завдали поразки своїм колегам з льотно-штурманського училища.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
інструктор обласної ДСТ «Спартак».

У ЧИСЛІ ПРИЗЕРІВ

Успішно виступили юні спартаківці області на першості Уккрати ДСТ «Спартак» з настільного тенісу серед юнаків і дівчат у Борисполі Київської області. В загальнокомандному заліку вони посіли третє призове місце. А наші дівчата виборили «срібло».

В особистому турнірі учениця Кіровоградської

СШ № 14 Тетяна Подольна впевнено перемогла своїх суперниць з Ворошиловграда, Запоріжжя, Львова і піднялася на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Звання чемпіонів здобули в змаганнях дівочих пар Тетяна Подольна і Олена Козашевич.

П. СЕРГІЙЧУК.

БАСКЕТБОЛ

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

...Знайти Леоніда було справою досить важкою. І це зрозуміло: він готується до вирішальних стартів за програмсю VIII Спартакиади УРСР. Нарешті зустріч його на стадіоні спортклубу «Зірка», де йшли тренування. Так уже зійшло, що спочатку відбулася розмова з Володимиром Костянтиновичем Іванцем, наставником Л. Левченка.

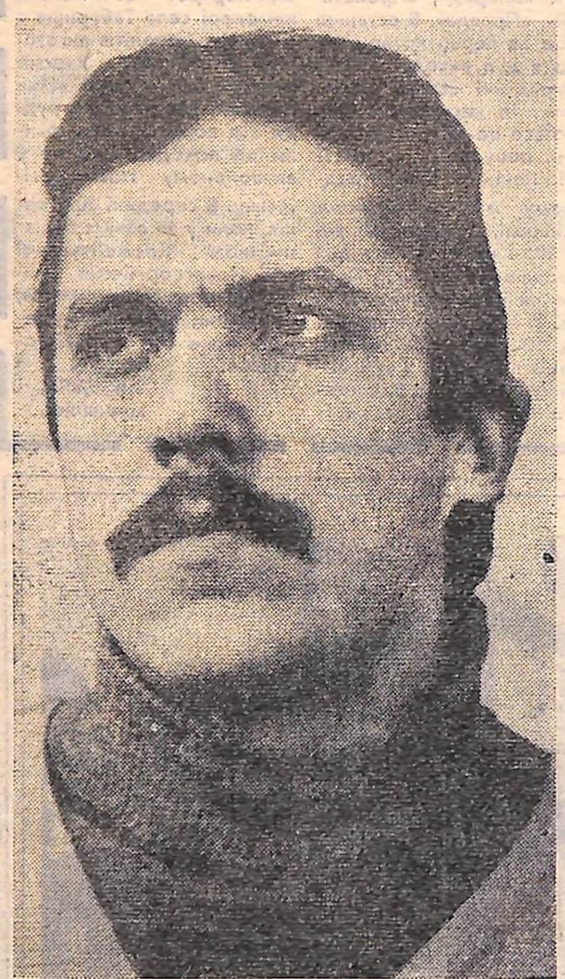

«Праця талант прикрашає!»

— Потрійний стрибок, — почав тренер, — це складний вид легкої атлетики. Він потребує від спортсмена швидкості спринтера, доброї стрибучості і буквально сталевих м'язів. Саме такими якостями вирізнявся Левченко, коли сім років тому прийшов до мене на перше тренування. До цього він займався потрійними стрибками в Донецьку, де досяг рівня першого спортивного розряду. Леонід не скаржився на відсутність належних умов для тренувань, а старанно працював. Сподобався мені його наполегливий і цілеспрямований характер, вміння не шкодувати себе на тренуваннях. Ці чудові риси, як повітря, потрібні спортсмену, котрий намагається досягти високих показників. Недарма в Леоніда непогані результати з інших видів легкої атлетики: на стометрівці — перший розряд, у стрибках в довжину — кандидат у майстри спорту. Коли потрібно, Левченко захищає честь області і з цих видів. Що ж стосується потрійного, то на Україні він поступається лише майстрам спорту міжнародного класу М. Мусієнку («зимовому» чемпіону Європи) та О. Яковлеву (минулорічному «зимовому» чемпіону СРСР). Вони й будуть основними суперниками нашого земляка на VIII Спартакиаді УРСР. Особисте досягнення Леоніда — 16 метрів 61 сантиметр.

Безумовно, майстер спорту Л. Левченко є лідером збірної області з легкої атлетики.

КАНДИДАТ У ЗБІРНУ

тишну кімнату малосімейного гуртожитку, я не чекав, що першим розмовою почне саме Леонід...

Народився він у Донецьку, там же й пройшло його дитинство. Як і для багатьох місцевих хлопчиків,

виайшсь до хлопця на уроці фізкультури, запропонував відвідати легкоатлетичну секцію. Леонід став стрибати у висоту. Через два роки його особистий рекорд досяг 1 метра 90 сантиметрів.

Пригадую, як у мене в інституті набралось заборгованостей з різних предметів. На цій підставі виник конфлікт з тренером. Володимир Костянтинович тоді повторював: «Спражний спортсмен ніколи не плететься в хвості, тим більше — в назаганні». Вже дазно надолужено прогагане. Я вдячний тренеру за своєчасне втручання.

Леоніду часто не везло. І на VII Спартакиаді УРСР, коли в останню мить найкращий товариш донеччанин Павло Лобанов зипередив на один сантиметр. І на всесоюзній першості товариства «Труд», коли програв все тому ж П. Лобанову три сантиметри. І на чемпіонаті УРСР минулого року, де, показавши високий результат, достроково вибуз із змагань, пошкодивши п'яту.

Хай не завжди вдавалось успішно вирішувати поставлені завдання, однак Леонід завжди віддавав боротьбі всі сили, на будь-яких змаганнях боровся так, ніби це був голозний старт у його житті.

Левченко до снаги найвищі рубежі, бо він зі своїм тренером додержується простоти і разом з тим глибокої життєвої істини: «Праця талант прикрашає!» Яким-то він буде, наступний стрибок Леоніда Левченка?

А. БЕЗТАКА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

На знімку: Леонід ЛЕВЧЕНКО, майстер спорту із потрійного стрибка, срібний призер чемпіонату України 1982 року та тоналного Кубка СРСР 1983 року, увійшов у десятку кращих спортсменів Кіровоградщини минулого року. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

РК 05049.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-38; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-85; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 198. Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.